

רע"פ 6190/20 - חנה לוי, עמרם לוי, מנדי מלמד נגד הוועדה המקומית לתו"ב - שדות דן

בית המשפט העליון

רע"פ 6190/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשים: 1. חנה לוי
2. עמרם לוי
3. מנדי מלמד

נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתו"ב - שדות דן

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עתפ"ב 34441-05-20 מיום 28.7.2020 שניתן על ידי כב' השופט העמית א' יעקב

בשם המבקשים: עו"ד שאול אמרני

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעתפ"ב 34441-05-20 מיום 28.7.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ר' גלט) בתו"ב 52536-10-15 מיום 10.12.2019, ומיום 2.2.2020, בהתאמה.

2. כעולה מהכרעת דינו של בית משפט השלום, נגד המבקשים הוגש כתב אישום, אשר תוקן במהלך הדיון בפניו, באופן המייחס למבקשים 1 ו-2 עבירה של ביצוע עבודות ללא היתר מתאים במקרקעין הממוקמים בכפר חב"ד, ועבירה של שימוש חורג במקרקעין אלו ללא היתר, לפי סעיפים 145(א)(2), 145(א)(3) ו-204(א) ו-208 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, כנוסחו לפני תיקון 116 (להלן: החוק) ותקנה 1(1) לתקנות התכנון והבנייה (עבודה ושימוש הטעונים היתר), התשכ"ז-1967 (להלן: התקנות).

כמו כן, למבקש 3 יוחסה עבירה של שימוש חורג במקרקעין למטרות עסק אותו הוא הפעיל במקרקעין האמורים, לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א) ו-208 לחוק ותקנה 1(1) לתקנות.

3. בהכרעת דינו, הדגיש בית משפט השלום כי המבקשים "אינם כופרים בכך שביצעו את העבירות", אלא שהם טוענים לביטול האישומים נגדם מחמת הגנה מן הצדק, בין היתר, בשל קיומה של אכיפה בררנית נגדם המונעת משיקולים זרים.

בית משפט השלום דחה את טענות המבקשים להגנה מן הצדק, בקובעו כי לא הוצגו ראיות ועדויות כלשהן התומכות בטענותיהם; וכי מנגד, מרישומים שהובאו מטעם הוועדה המקומית לתכנון ולבניה "עמק לוד" (המשיבה; להלן: הוועדה) עולה כי בניגוד לטענות המבקשים, היא פועלת באופן שגרתי לאכיפת עבירות בנייה דומות לאלו שיוחסו למבקשים בעשרות מקרים נוספים.

טענת המבקשים כי לא ניתנה להם הזדמנות למסור את גרסתם בפני הוועדה, נדחתה אף היא. זאת, מאחר שהמבקשים נמנעו מלקבל את הזימון שנשלח אליהם בדואר רשום; ואף לאחר שנודע להם על כך, לא פנו למשרדי הוועדה להשמיע את גרסתם בפניה.

לבסוף, נדחתה טענת המבקשים להתיישנות העבירות, תוך שנקבע כי טענה זו "נטענה בעלמא" ללא כל תימוכין.

4. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי נוכח הימשכות העבירות על פני שנים ארוכות יש להחמיר בענישה, אם כי יש מקום להקל עימם מאחר שהעבירות שימשו בעיקרם לצרכים משפחתיים ולא עסקיים, למעט עסק קטן למכירת משקאות שהופעל על ידי המבקש 3 ונסגר.

על כן, גזר בית משפט השלום על כל אחד מהמבקשים 1 ו-2 עונשים של קנס כספי בסך 20,000 ש"ח, ותשלום התחייבות על סך 40,000 ש"ח להימנע מעבירות תכנון ובנייה; ועל המבקש 3 הוטל קנס כספי על סך 6,000 ש"ח, והתחייבות על סך 6,000 ש"ח. לצד זאת, הורה בית משפט השלום על צו להריסת חריגות הבנייה ועל איסור שימוש בהם.

5. ערעור המבקשים לבית המשפט המחוזי נדחה בפסק דינו מיום 28.7.2020.

בית המשפט המחוזי פירט את טענות המבקשים, אולם קבע כי אין בהן כדי להצדיק התערבות בממצאי עובדה שנקבעו בפסק דינו המפורט והמנומק של בית משפט השלום.

עוד נקבע כי העונש שנגזר על המבקשים מקל עימם, ואין מקום להתערב בו.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי במסגרתה שבים המבקשים, בעיקרו של דבר, טענותיהם בבית משפט השלום ובערעור.

בכלל זה, טוענים המבקשים כי העבירות שיוחסו להם התיישנו זה מכבר; כי לא ניתנה להם זכות טיעון בפני

הוועדה עובר להעמדתם לדין; כי קיימת להם הגנה מן הצדק מחמת אכיפה בררנית המונעת משיקולים זרים; כי לא ניתנה להם הזדמנות לזמן לעדות חלק מנציגי הוועדה לצורך ביסוס טענותם לאכיפה בררנית; וכי טענות אלו מעוררות סוגיות עקרוניות המצדיקות מתן רשות ערעור.

עוד נטען כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי לא נומק כיאות, ואף מטעם זה יש להיעתר לבקשתם.

7. דין הבקשה למתן רשות ערעור להידחות.

הלכה היא כי בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה עקרונית רחבת היקף או במקרים המעוררים חשש מפני עיוות דין משמעותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 5335/19 פלד נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה חיפה (14.8.2019)).

עניינם של המבקשים אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

חרף ניסיון המבקשים לשוות לטענותיהם נופך עקרוני, הרי שהן ממוקדות בעניינם הפרטני, ואינן מעוררות סוגיה עקרונית כלשהי.

זאת ועוד, עיקר טענות המבקשים בעניין התיישנות העבירות וקיומה של הגנה מן הצדק, שכבר נידונו בפני שתי ערכאות, מופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות של בית משפט השלום. איני מוצא טעם לדון בהן בשלישית, שכן כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן – קל וחומר ב"גלגול שלישי" (רע"פ 5916/18 חיארה נ' הוועדה לתכנון ובנייה ירושלים (2.9.2018)).

בפרט, טענות המבקשים לאכיפה בררנית נדחו לאחר שנקבע כי לא הוצגו כל תימוכין להן – בעוד שמרישומי הוועדה עולה כי ננקטו צעדי אכיפה כלפי עשרות מקרים אחרים, הדומים בעיקרם לעניינם של המבקשים.

8. נוסף על כך, אין ממש בטענות המבקשים שלפיהן בית המשפט המחוזי לא נימק את פסק דינו כנדרש. טענות המבקשים פורטו בהרחבה בפסק הדין, ונדחו לאור קביעת בית המשפט המחוזי כי לא שוכנע שיש להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שקבע בית משפט השלום (השוו רע"פ 7749/18 מוגרבי נ' מדינת ישראל (29.11.2018)).

בנסיבות אלו, איני סבור כי קיים חשש לעיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באלול התש"ף (9.9.2020).

ש ו פ ט
